

Letnik XII, december 2019, številka 136

ADVENT ni zasanjana romantika, vonj po kuhanem vinu, priprava božičnih daril, itd. Za kristjana je advent čas čakanja, pričakovanja; je milostni (od Boga podarjeni) čas, ko želim Jezusu napraviti prostor in po njem zahrepeneti, si ga izbrati kot najboljšega prijatelja. Posledično hočem zato iz sebe izrivati vse tisto, kar mu preprečuje, da bo stopil v moj svet, v moje srce. Advent je čas priprave na srečanje z Njim, svobodno povabilo, da zasede prestol srca. Brez adventa ni božiča. A si lahko predstavljate božič z Jezusom, ki manjka?

Pomen pričakovanja lepo oriše francoski pisatelj Antoine de saint Exupery v zgodbi o Malem princu. Mali princ je bil fantič, ki je živel sam na svojem planetu. Njegov planet je bil velik približno toliko, kot vaša hiša. Njegovo delo je bilo, da je vsako jutro omedel in očistil svoje vulkane. Nekega dne se odpravi raziskovat vesolje in obišče še druge planete in asteroide. Pot ga zanese tudi na planet planet Zemljo. Na Zemlji sreča lisico. Spoznata se in pogovarjata, naposled pa ga lisica prosi: "Udomači me!" Mali princ: "Kaj pomeni udomačiti?" Lisica: "Udomačiti je beseda, ki ni več v rabi. Pomeni pa, spleitati vezi." Mali princ: "Lahko te udomačim. Kako pa se to naredi?" Lisica: "Glej, dogovoriva se, da se jutri tukaj srečava ob treh popoldne. Toda jaz bom prišla sem in te čakala že opoldne. Bolj ko se bo ura bližala tretji, bolj nestrpno si te bom želela. Veš, zdaj sem zate lisica, ena izmed tisočev lisic; in ti si zame deček, eden izmed tisočev dečkov. Toda, če me udomačiš, bom zate postala edina. In ti boš zame postal edini..."

Ali ni vera pravzaprav »udomačevanje« Boga? Zakaj pa se nam ne kar takoj, v polnosti razkrije in ne pokaže? Vera je, ko pogledaš ven ob treh ponoči in je čista tema. Vendar trdno zaupaš, da pride trenutek, ko bo vstalo sonce in zasijalo v polni moči. Bog želi, da ga »udomačim«, ker želi, da po Njem iz trenutka v trenutek bolj hrepenim in si ga zaželim. S hrepenenjem namreč širim srce; z rastočim hrepenenjem razširjam svoj mali kozarec v velik sod, ki ga bo Bog ob svojem času

napolnil do roba...

Prisluhnilo govoric adventnih venčkov in vencev: vsako nedeljo nekaj več luči, nekaj več pričakovanja. Venček je zimzelen: nobena zima in mraz, nobena vročina naj ne oveni mojega upanja in hrepenenja po Bogu in lastni uresničitvi. P. B.

BESEDA ŽIVLJENJA ZA DECEMBER – POT ŽIVLJENJA

»Čujte torej, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!« (Mt 24,42)

V tem odlomku iz Matejevega evangelija Jezus pripravlja učence na svojo dokončno in nepričakovano vrnitev, ki jih bo presenetila.

Tudi takrat so obstajale mnoge težave, vojne in vsakovrstno trpljenje. Izraelsko ljudstvo je upalo, da bo vmes posegel Gospod in izbrisal solze. Zato jih ob pričakovanju ni bilo strah, ampak so ga doživljali kot olajšanje, kot čas rešitve.

Tu nam Jezus odkrije veliko skrivnost: dobro naj živimo sedanjí trenutek, saj se bo vrnil, ko bomo pri delu, zaposleni z običajnimi rečmi našega vsakdana, pri katerih pogosto pozabimo na Boga, ker nas preveč skrbi za jutrišnji dan.

»Čujte torej, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!«

Čujte: to je vabilo, naj imamo odprte oči, naj prepoznavamo znamenja Božje navzočnosti v zgodovini, v vsakdanjem življenju in pomagamo drugim, ki živijo v temi, da najdejo pot življenja.

Ker kristjan ne ve zanesljivo, katerega dne bo prišel Gospod, nenehno pričakuje; to ga opogumlja, da intenzivno živi sedanjí trenutek, da ljubi danes, ne jutri; da odpušča zdaj, ne potem; da spreminja resničnost danega trenutka in ne čaka na to, da bo našel čas na svojem urniku, polnem nalog.

Ko je Chiara Lubich razmišljala o tej besedi, je zapisala: »Ali si opazil, da na splošno življenja ne živiš, temveč životariš v pričakovanju nečesa "potem", ko bi moralo priti nekaj "lepega"? Neki notranji čut ti pravi, da pričakuješ nekoga ali nekaj, kar bi te moglo zadovoljiti. Morda misliš pri tem na praznik ali na prosti čas ali na kakšno posebno srečanje. Ko pa to mine, nisi zadovoljen, vsaj v polnosti ne. In znova začneš živeti v sivi vsakdanjosti, negotov, vedno v pričakovanju. V resnici pa je med sestavinami življenja, tudi tvojega, tista, ki ji nihče ne more uiti: to je srečanje z Gospodom, ki prihaja. To je tisto "lepo", po katerem nezavedno hrepeniš, ker si ustvarjen za srečo. In polno srečo ti lahko da samo On.«

»Čujte torej, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!«

Gospod Jezus bo gotovo prišel ob koncu življenja vsakega človeka, a že zdaj ga lahko prepoznavamo kot stvarno navzočega v evharistiji (v sv. maši in v obhajilu), ki naj jo obhajamo in delimo, v njegovi besedi, ki naj jo poslušamo in živimo, v vsakem bratu in sestri, ki naj ga sprejmemo, v njegovem glasu, ki govori po naši vesti.

Tudi danes je naše življenje polno izzivov in sprašujemo se: »Kdaj se bo vse to trpljenje končalo?«

Ne moremo nedejavno, s prekrižanimi rokami, pričakovati Gospodovega posega:

vsak trenutek je treba izkoristiti, da bi pospešili prihod Božjega kraljestva, njegovega načrta bratstva. Vsako majhno dejanje ljubezni, vsaka prijaznost, vsak nasmeh, ki ga podarimo, spreminja naše življenje v nenehno in rodovitno pričakovanje.

Pako, bolniški duhovnik v bolnišnici v Španiji, kjer je veliko ostarelih bolnikov, ki včasih trpijo zaradi hudih degenerativnih (starostnih) bolezni, pripoveduje: »Ko sem potrkal na vrata sobe ostarelega bolnika, ki pogosto kriči proti veri, sem se za trenutek obotavljal. A želel sem mu pričevati o Božji ljubezni. Vstopil sem z najlepšim nasmehom, kar jih premorem. Prijazno sem se pogovarjal z njim in mu razložil lepoto zakramentov. Vprašal sem ga, ali bi jih rad prejel, in odgovoril mi je: "Seveda!" Spovedal se je in prejel obhajilo ter bolniško maziljenje. Še nekaj časa sem ostal z njim. Ko sem se poslovil, je bil dobre volje in hčerka, ki je bila navzoča, je bila osupla.«

Letizia Magri

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSkih ŠKOFOV

Božično praznovanje z vrhuncem sredi noči in v času zimskega sončnega preobrata, ko se tema najdaljših noči začenja umikati svetlobi dneva, nam sporoča: Bog ne zapušča sveta! Ostaja z nami kot Luč, kot Odrašenik! Dokler bo obstajal svet, ne bo nikoli prenehala nadčasnost angelove vesele novice iz betlehemske noči: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrašenik, ki je Kristus, Gospod« (Lk 2,10). Samo On je in ostane Pot (Jn 14,6) izhoda iz »dežele smrtne sence« (Iz 9,1).

Ob božičnem praznovanju slovenski škofje vsem vam, dragi bratje in sestre v župnijskih občestvih, pa tudi vsem duhovnikom in diakonom, redovnikom in redovnicam, bogoslovcem in semenišnikom, vsem ožjim sodelavcem, vsem našim zamejcem in zdomcem ter slovenskim misijonarjem, še posebej pa vsem bolnikom in najbolj preizkušanim bratom in sestram, (pri)voščimo obilje Božjega kruha, ki naj vaše življenjsko okolje v letu 2020 spreminja v sodobno hišo kruha za vse bližnje, ki so lačni pristne ljubezni! (Betlehem pomeni namreč »hiša kruha«)

Enako voščilo namenjamo v duhu ekumenskega sožitja tudi vsem pravoslavnim in evangeličanskim bratom in sestram.

Vaši škofje

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

Luč je tu. Čaka, da jo ponudim bližnjemu in z njenim plamenom zanetim mir. Vendar se bojim ...

Česa se bojiš?

Strah me je, da moj plamen ni dovolj velik in jaz nisem dovolj dober, da ga ponudim drugim. Kako naj jim stopim naproti, ne da bi me odrinili od sebe? Kaj, če zaradi mene zavrnejo plamen in mir, ki ju prinašam?

Res je, da nikoli ne boš dovolj dober za vse. A zakaj bi te to ustavilo?

Kako naj bi me ne ustavilo?

Nikoli ne moreš ugajati vsem, a zame boš vselej dovolj dober, ker te imam rad. Ko

to sprejmeš in v svetlobi plamena pogledaš sočloveka, vidiš, da je tvoj brat in ne nasprotnik, tvoja sestra in ne sovražnica.

Naj potem še gorim?

Vedno. Samo z lučjo lahko preženeš temo in samo z ljubeznijo lahko prižgeš mir. Ne boj se goreti!

Letošnja poslanica govori o našem poslanstvu širjenja svetlobe in ljubezni, ki sta rešitev za vsakega človeka, ne glede na strah, ki je prisoten v nas.

Začetek projekta Luči miru iz Betlehema sega v leto 1986. Na avstrijski televiziji ORF so organizatorji v zahvalo sodelujočim v oddaji, namenjeni invalidnim otrokom, namesto drobnih daril delili plamen iz votline Jezusovega rojstva v Betlehemu. Ker je bila oddaja namenjena otrokom, so se odločili, da bo tudi Luč miru iz Betlehema v votlini Jezusovega rojstva prižgal otrok, ki se je v tistem letu še posebej izkazal. Danes je to izjemno odmevna in velika dobrodelna akcija, razširjena skoraj po vsej Evropi. V Slovenijo skviti luč prinašamo neprekinjeno že 28 let. Sredstva, zbrana v letošnji akciji, se bodo razdelila med projekt v Sloveniji, v Evropi in v svetu. In sicer, del zbranega denarja bo namenjen društvu Žarek, programu Naj mladih ne vzgaja ulica, drugi del sredstev bo namenjen podpori našim misijonarjem v Albaniji, tretji del pa za obnovo kuhinje v centru za družine z družbenega in moralnega obrobja v Braziliji, za katerega skrbijo sestre salezianke.

Kje lahko dobite plamen? Letos bo glavni sprejem Luči miru iz Betlehema za vse župnije v naši občini **v soboto, 21. 12., ob 17.00 s sveto mašo v Gorenji vasi**. Tja ste vsi lepo vabljeni, da luč skupaj sprejmemo in ponesemo naprej. Ker imate zagotovo doma še kakšno ohišje sveč iz preteklih let, vanj dajte svojo svečko, morda tako, ki ima za vas poseben pomen, in jo imejte s seboj, da boste nanjo prenesli plamen. Mi pa smo letos naročili manj novih, da po nepotrebnem ne kopičimo plastičnih odpadkov. Plamen bo od nedelje, 22. 12., prisoten tudi v naši cerkvi v Poljanah, kjer ga boste lahko dobili v času do božiča. Tudi tu spodbujamo uporabo starih ohišij in svojih sveč.

Luč miru iz Betlehema skviti odnesemo tudi do starejših ljudi, ki ne morejo sami priti ponjo in nimajo domačih, ki jim jo prinesejo. Zato vas prosimo, da nam na polanski.skviti@gmail.com sporočite, če poznate koga v svoji soseščini, ki bi bil plamena in našega obiska vesel.

Naj za božič čim več ljudi začuti toplino, ki jo z akcijo prinašamo v njihova srca! L.B.

MISIJONSKA ADVENTNA AKCIJA »OTROCI ZA OTROKE«

Na predvečer 1. adventne nedelje (30. november) se ponovno začneja otroška adventna akcija »Otroci za otroke«, v okviru katere otroci po celem svetu zbirajo darove za otroke v misijonskih deželah. S tem razvijamo (letos tako zelo poudarjen) čut za misijonsko zavest kakor tudi čut za solidarnost in krščansko dobrodelnost že pri majhnih otrocih. Akcijo spremlja adventni koledar z naslovom *Jaz sem misijon, ti*

si misijon. Poudarek letošnje akcije sta »svetost« in rojstvo Jezusa v naših srcih, saj če smo »sveti«, smo tudi najboljši misijonarji. Otroke bo vsak dan spremljala spodbudna misijonska zgodba, ki bo tako kot v majskih *Šmarnicah* govorila o Ignaciju Knobleharju in njegovem življenju. Opremljena bo z dnevnim izzivom (nalogo) in povabilom k darovanju za vrstnike v misijonih. Koledarju je priložen kartonast hranilnik – *misijonski šparovček* –, v katerem lahko otroci zbirajo denar za otroke v misijonih. Zbrane darove bodo prinesli pred jaslice v nedeljo, 5. januarja. Oddali jih bomo Papeški misijonski družbi svetega otroštva, ki jih bo namenila izključno za potrebe otrok in mladostnikov v misijonih. Lanskoletnih darov, ki so bili zbrani v tej akciji v višini 64.190,52 €, so se razveselili lačni otroci v Togu in Bu. Faso.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA – KOLEDOVANJE

V okviru koledovanja se bo tudi letos odvijala Trikraljevska akcija. V času adventa so otroci povabljeni, da Jezusa sprejmejo v svoje srce; po rojstvu Jezusa pa bodo koledniki po vsej Sloveniji, in sicer od praznika sv. Štefana (26. 12.) do Svetih Treh Kraljev (6. 1.), prinašali ljudem veselo novico, blagoslov in voščila. Peli bodo božične pesmi, se med seboj družili, obenem pa tudi zbirali prispevke, ki bodo namenjeni slovenskim misijonarjem in njihovim človekoljubnim projektom po svetu. Zato so k širjenju te vesele novice o rojstvu Jezusa, ki se mora seveda najprej roditi v naših srcih, lepo povabljeni tudi otroci iz župnij, v katerih ta akcija še ni potekala.

Koledovanje je ponovno obujen in razširjen ljudski običaj, ki smo mu s trikraljevsko akcijo z geslom »Naše veselje za srečo drugih« dali misijonski pridih – pridih, h kateremu nas sedaj spodbuja papež Frančišek. Ta lepi običaj je obogaten z dobrodelnim, oznanjevalnim, vzgojnim in družbenim značajem in povezuje med seboj farane, župnijo, krajevno skupnost, Slovenijo in misijonske dežele.

Med koledniki se pletejo prijateljstva, družinam, zlasti pa starejšim, osamljenim in bolnim, pa prinašajo veselje in upanje. Zato lahko obišejo tudi domove za ostarele in druge ustanove v dogovoru s pristojnimi.

Iz Misijonskega središča vam bomo poslali revijo za kolednike, priznanje, plakat, letak za domove in nalepko za na vrata.

Po končani akciji zbrane darove prinesite v Misijonsko središče, od koder jih bomo nato neposredno poslali izključno slovenskim misijonarjem.

Veselo podprimo to akcijo, saj predstavlja njihov največji vir podpore iz domovine. Iz Misijonskega središča Slovenije se vam zato v imenu vseh svojih misijonark in misijonarjev iz srca zahvalujemo.

Misijonsko središče Slovenije

PASTORALNI PORTAL PRIDI IN POGLEJ

Pastoralna služba Nadškofi je Ljubljana z uredniškim odborom pripravlja nov pastoralni portal, ki bo začel delovati na god sv. Miklavža. Na portalu oz. spletni strani <https://www.pridi.com> boste tako od 6. decembra na enem mestu našli zbir najrazličnejših pastoralnih vsebin, gradiv in novic iz Cerkve doma in po svetu,

povzetih z različnih domačih in tujih katoliških medijev. K sodelovanju vabimo tudi nove sodelavce in se priporočamo za nove ideje, prispevke in gradiva, ki jih lahko pošljete na e-naslov: portal.pridi@gmail.com, objavili jih bomo v skladu z uredniško usmeritvijo.

Igor Dolinšek, voditelj PS

ŽUPNIJSKO ROMANJE OB 50 – LETNICI POSVETITVE ŽUPNIJSKE CERKVE

V zadnjih desetih letih smo obhajali v župniji kar nekaj zgodovinsko zanimivih obletnic. Spomnil bi na 300 – letnico temeljnega kamna po vojni podrte župnijske cerkve (1710), 600 – letnico ustanovitve župnije Poljane (1417) in v letu pred nami okroglih 50 let (1970), odkar je bila nova župnijska cerkev posvečena. Poleg duhovne priprave, zunanjega praznovanja in določenih kulturno umetnostnih izboljšav smo s skupnim nekajdnevним romanjem gradili živo Cerkev. Za udeležence romanja v Rim ostajajo lepi spomini, prav tako za vse, ki ste obiskali kraje v Franciji, kjer je deloval naš farni zavetnik sv. Martin. Večdnevno romanje je priložnost za obisk nepoznatih krajev, za medsebojna srečanja in kulturno duhovno obogatitev s sporočilom s konkretnega kraja.

Ko »srečaš Abrahamam« res ni to ne vem kako velika in častitljiva starost, je pa priložnost, da se zaveš vrednosti življenja in se poveseš skupaj z družinskimi člani, sorodniki in prijatelji. Romanje ob »Abrahamu« naše cerkve bo prilika, da se spomnimo vseh živih in že pokojnih faranov, ki so dali »dušo in srce«, da so Poljane ponovno dobile duhovno središče. Ker so bile v posvečeni cerkvi tri nove maše, kar dve duhovnih sinov sv. Frančiška (bratov Štravs, kapucinov), je padla odločitev da tokrat poromamo po poteh sv. Frančiška. Organizacijo smo zaupali mariborski potovalni agenciji Aritours. Določen je že datum odhoda – ponedeljek, 7. september, vrnitev v sredo, 9. septembra, v poznih večernih urah.

Obiskali bomo mesto Assisi, kjer je bil rojen sv. Frančišek (1181/82), goro La Verno, Rivotorto, Loreto, San Marino. Takole so napisali na romarski letak: »Prelepo srednjeveško mesto Assisi, skrito med umbrijskimi griči in danes pod Unescovo zaščito, je kraj, ki ga enostavno moraš obiskati. Ko hodiš po poteh, ki jih je ubiral že sv. Frančišek Asiški, začutiš bližino njegovega duha in šele tu resnično spoznaš skromnost, ki jo je živel in učil.

Program za tridnevno romanje je naslednji:

1. dan: Slovenija – gora La Verna – Assisi

Odhod avtobusa v zgodnjih jutranjih urah iz Poljan. Nadaljevanje poti v Italijo in naprej mimo Benetk, Bologne ter Firenc po slikoviti Toskani in Umbriji proti Assisiju. Najprej se zapeljemo na GORO LA VERNA, kraj miru in tišine, kjer je Frančišek leta 1213 prejel Kristusove rane, se sem vedno znova vračal in tu preživel veliko časa. Na nadmorski višini 1128 m, od koder je čudovit razgled po dolini in na Apenine, vidimo trg, obdan z več zgradbami, ki so nastale večinoma v 15. in 16. stol.

Ogledamo si kapelo Angelske Matere Božje iz sredine 13. stol., baziliko, kjer se nahaja kapela v kateri hranijo relikvijo sv. Frančiška, ter postanemo pri lesenem križu, glavnem znamenju Frančiškovih molitev. Tu bo tudi darovana maša. Že sedaj lahko naročite vaš namen... Popoldne prihod v slikovito mesto ASSISI, ki obdano z mogočnim obzidjem stoji na enem izmed umbrijskih gričev. Na ravnini pod mestom si ogledamo veličastno cerkev Angelske Matere božje, zgrajeno leta 1569. Pod njeno kupolo se nahaja kapelica PORCIJUNKULA, Frančiškov najljubši prostor, saj je tukaj največ molil in premišljeval. V bližini bazilike je skupaj s sobraty zgradil skromno bivališče iz katerega se je kasneje razvil prvi frančiškanski samostan. V samostanu hranijo številne predmete iz svetnikovega življenja, v njem se nahaja tudi kapela Frančiškove smrti. Večerja in nočitev v hotelu.

2. dan: Assisi – Rivotorto

V mestu sv. Frančiška in sv. Klare začutimo tisti duh Assisija, ki ga lahko doživi vsakdo, ki to želi, saj nas spremlja povsod, kamor koli se odpravimo. »Raj na zemlji« je poimenoval to mesto sv. papež Janez XXIII., ko je kot romar molil na grobu sv. Frančiška. Obiščemo najimenitnejšo in najlepšo stavbo - baziliko sv. Frančiška. Dve mogočni gotski cerkvi sta zgrajeni ena nad drugo, z lepimi freskami pa so ju obogatili znameniti umetniki: Giotto, Simeone Martini, Giotto, Pisano in drugi. V kripti pod glavno ladjo se nahaja Frančiškov grob z njegovimi posmrtnimi ostanki, kamor jih je položil brat Elija. V njegovi bližini pa se nahajajo relikvije njegovih štirih zvestih učencev, enemu izmed njih (sv. Rufinu) je posvečena stolnica. Maša. Obiščemo baziliko in grob sv. Klare, znameniti križ z katerega je Kristus nagovoril sv. Frančiška, se sprehodimo po ozkih mestnih ulicah in trgih. Med potjo se seznanimo s pomembnejšimi stavbami in lepimi palačami, ostanki Minervinega templja, obiščemo pa tudi stolnico sv. Rufina. Prosto za nakup spominkov, kosilo, kavico, ... Popoldne se zapeljemo v tri kilometre oddaljen RIVOTORTO, kjer je sv. Frančišek ustanovil prvo redovno naselbino svoje redovne skupnosti. Ko se je sv. Frančišek odločil da zapusti udobno življenje, je nekaj časa s svojimi učenci preživel v nizki kamniti stavbi, pokriti z vejami. Po letu 1500 so nad preprosto kolibo postavili cerkev, ki naj bi varovala prvo prebivališče Frančiškovih bratov. Ko jo je leta 1854 porušil potres, so na njenih temeljih v neogotskem slogu sezidali današnjo. Nizka kamnita zgradba znotraj te cerkve pa je verjetno približna rekonstrukcija Frančiškove kolibe iz leta 1455. Izjemne so notranje poslikave v cerkvi, delo umetnika Cesare Permeia in predstavljajo ključne trenutke v življenju sv. Frančiška v času bivanja v Rivotortu. Vrnitev v hotel večerja in nočitev.

3. dan: Assisi – Loreto – San Marino – Slovenija

Po zajtrku vožnja v LORETO, ki slovi kot največje in najbolj priljubljeno Marijino romarsko središče Italije (tu so nastale lavretanske litanije Matere Božje). V mogočni baziliki stoji Nazareška hišica, o kateri pripoveduje izročilo, da so jo sem prinesli angeli iz Nazareta in da je v njej bivala Sveta Družina. Maša. Po ogledu in

sprehodu po trgu Matere božje, kjer se bohotijo mogočni vodometa in številne palače, delo slavnih italijanskih stavbenikov, nas pot vodi naprej v SAN MARINO, »državico v državi«. Na gori Titano se sprehodimo po ozkih, vedno živahnih uličicah te najstarejše evropske republike in občudujemo glavne mestne znamenitosti: vrata in cerkev sv. Frančiška, trg Svobode z vladno palačo, baziliko sv. Marina, mogočno obzidje s stolpi, ... Še nekaj prostega časa za zadnji »cappuccino« in že hitimo nazaj proti domu. Mimo Bologne in Benetk se vrnemo v kraje odhoda v poznih večernih urah.

Kaj pa cena? Za 45 udeležencev bo **220 EUR** ali 249 EUR za 35 udeležencev. Cena je izračunana oktobra 2019.

Vanjo je vključeno: avtobusni prevoz po programu, cestnine, parkirnine in mestne takse, 2 polpenziona v hotelu 3* (dvojposteljne sobe, TWC), vsi zunanji ogledi po programu, audio sistem in lokalno vodenje v Assisiju, duhovno in strokovno vodstvo, organizacija in izvedba romanja, nezgodno zavarovanje in DDV.

Možna doplačila: enoposteljna soba 50 EUR, zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini TAS ELVIA: 6,55 EUR (za osebe starejše nad 75 let 9,82 EUR).

Odstopnino v znesku 10 EUR vam nudimo v kolikor bi zaradi bolezni, smrti v družini ali višje sile potovanje morali odpovedati.

Način plačila: 50 EUR ob prijav.

Pridržujemo si pravico do zvišanja cene, če pride do spremembe v cenah prevozov ali gostinsko - hotelskih storitev«.

Agencija bo v primeru, če poljanski avtobus ne bo poln, vključila vanj še romarje od drugod. Predlagam, da zberemo dovolj prijav, da bomo lahko poromali samostojno. Prijave že zbiram z Novim letom. Želel bi, da bi se prijavili do Velike noči oziroma do 1. maja. Sedeži se bodo zasedali po vrstnem redu prijav. Povabite zraven družinske člane, sorodnike, prijatelje...

OBVESTILA

Božično spovedovanje v župnijski cerkvi bo na Četrto adventno nedeljo, 22.12., zjutraj od 7h dalje in popoldne od 14,30 do 15,45. Ob 15,30 bo tiha sveta maša.

Obisk bolnikov in ostarelih na domu **pred Božičem** bo v ponedeljek, 23. decembra, ves dan. Poskrbite za vaše domače, ki se zaradi bolezni ali starosti ne bodo mogli udeležiti prazničnih svetih maš v župnijski cerkvi, da jih bo obiskal župnik na domu..

Darovanje za cerkev bo na Božič pri vseh mašah (na sveti večer pri družinski polnočnici ob osmih zvečer, opolnoči in na sam božični praznik po maši ob 8. in 10. uri). Hvala za vašo skrb pri obnovitvenih delih.

Maša na Sv. Štefana – v četrtek, 26.12., bo samo ob 10h z blagoslovom kolednikov; po maši bo sledil še blagoslov konj.

Zahvalna maša na Silvestrovo (v torek, 31.12.) bo zvečer ob 17h (s kajenjem in kropljenjem). Na **Novega leta dan**, 1.1.2020, bo sveta maša ob 10h v farni cerkvi.

Krsti bodo na nedeljo Sv. Družine (29.12.) med sveto mašo ob 10h. Blagoslov otrok

bo na začetku sv. maše. Priprava za starše po predhodni prijavi v župnijski pisarni bo v ponedeljek, 23.12., ob 19. uri v veroučni učilnici.

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

